

Υπόθεση T-252/03

**Fédération nationale de l'industrie et des commerces
en gros des viandes (FNICGV)**

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ανταγωνισμός — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ —
Αγορά του βοείου κρέατος — Προσφυγή ακυρώσεως — Αρμοδιότητα πλήρους
δικαιοδοσίας — Προθεσμία άσκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση —
Απαράδεκτο»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2004 II - 3797

Περίληψη της διατάξεως

*Δικαστήριο — Πρωτοδικείο — Αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας — Άσκηση στο πλαίσιο της
προσφυγής ακυρώσεως — Έλλειψη αυτοτελούς προσφυγής πλήρους δικαιοδοσίας
(Άρθρα 229 ΕΚ, 230, εδ. 5, ΕΚ και 231 ΕΚ· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 17)*

II - 3795

Η Συνθήκη δεν καθιερώνει ως αυτοτελές ένδικο βοήθημα την «προσφυγή πλήρους δικαιοδοσίας». Το άρθρο 229 ΕΚ προβλέπει απλώς ότι οι κανονισμοί που εκδίδονται βάσει της Συνθήκης δύνανται να χορηγούν στα κοινοτικά δικαστήρια πλήρη δικαιοδοσία σχετικά με τις κυρώσεις που προβλέπουν.

Βάσει του άρθρου 229 ΕΚ, διάφοροι κανονισμοί απένειμαν στα κοινοτικά δικαστήρια αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας όσον αφορά τις κυρώσεις. Ειδικότερα, το άρθρο 17 του κανονισμού 17 ορίζει ότι «επί των προσφυγών που ασκούνται εναντίον των αποφάσεων της Επιτροπής, οι οποίες ορίζουν πρόστιμο ή χρηματική ποινή, το Δικαστήριο αποφαινεται κατά πλήρη δικαιοδοσία κατά το άρθρο [229 ΕΚ] [...]». Το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο να εκτιμά, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του πλήρους δικαιοδοσίας, την οποία του αναγνωρίζουν το άρθρο 229 ΕΚ και το άρθρο 17 του κανονισμού 17, τον πρόσφορο χαρακτήρα του ύψους των προστίμων. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του πλήρους δικαιοδοσίας, οι εξουσίες του κοινοτικού δικαστή δεν περιορίζονται, όπως προβλέπεται στο άρθρο 231 ΕΚ, στην ακύρωση της

προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά του επιτρέπουν τη μεταρρύθμιση της επιβληθείσας με την απόφαση αυτή κυρώσεως.

Πάντως, αυτή η αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας μπορεί να ασκείται από τα κοινοτικά δικαστήρια μόνο στο πλαίσιο του ελέγχου των πράξεων των κοινοτικών οργάνων και, ειδικότερα, στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, το άρθρο 229 ΕΚ έχει ως μόνο αποτέλεσμα τη διεύρυνση του πεδίου των εξουσιών τις οποίες διαθέτει ο κοινοτικός δικαστής στο πλαίσιο της προσφυγής του άρθρου 230 ΕΚ. Επομένως, μια προσφυγή με την οποία ζητείται από τον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει την αρμοδιότητά του πλήρους δικαιοδοσίας κατά μιας αποφάσεως περί επιβολής κυρώσεως περιλαμβάνει ή υποκρύπτει οπωσδήποτε αίτημα ακυρώσεως, ολικής ή μερικής, της αποφάσεως αυτής. Κατά συνέπεια, κατά την άσκηση της προσφυγής αυτής πρέπει να τηρείται η προθεσμία του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ.

(βλ. σκέψεις 22-25)